

Урежда
редакционен
комитетъ.

Годишенъ абонаментъ
120 лей. За странство
250 лей Обявления
по споразумение

П Р О Б У Д А

Отговоренъ
редакторъ
Н. АТАНАСОВЪ

Redacția și Administ.
Tip. „PROGRESUL“
Siliștra

„PROBUDA“

Седмиченъ вестникъ за политика и обществени знания

Ziar Săptămânal

Валорифицирането на землед. произведения се ра- зискватъ отъ Правителството

Въ Министерството на индустрията и търговията подъ председателството на министъръ председателя г. Вайда Воеводъ, економическата делегация разисква валорифицирането на земледѣлскитъ произведения. Въ това заседание сж взели участие господата: Георг. Г. Миронеску, Михаилъ Поповичъ, Ед. Миронеску, генералъ Самсоновичъ, Войку Тареску, В. В. Тилия, Гр. Гафенко, М. Гелимижиану, Петре Андрей, Д. Калинеску, Михаилъ Шербанъ, Цезаръ Попеску. Въ цѣлото заседание което е траяло доста време, се е разисквала проблемата на земледѣлското производство. Отъ разискванията се е констатирано, че всички членове отъ правителството сж съгласни, при настоящето положение и сегашната остра економическа криза, при която низкиятъ цени на зърненитъ храни, които спаднаха до възмутително ниво, налага се бързата намѣса на държавата. Тази намѣса, при каквото и да е рискъ и каквито и да сж партийни средства, трѣбва да стане макаръ и да не даде очакванитъ резултати. Даже ако въ края на краищата нѣма да има другъ ефектъ, достатъчно ще е едно раздвижване на економическия животъ чрезъ туряне въ движение на нѣкои фондове, които до сега сж пазени безъ нѣкакво употребление. Намѣсата въ пиящата на държавата ще има безъ друго и тази полза, че макаръ и да не се повишатъ много ценитъ, то поне да се задържатъ и запазятъ отъ нѣкое гибелно спадане. Финансирането е осигорено съ блокиране на сумата 700 милиона лей отъ ипотекарния земледѣлски кредитъ, за който кредитъ г. Меджару преговаря въ странство съ конкурса на Народната Банка за запазване на

нѣкои бюджетни фондове отъ разнитъ министерства и специално отъ военното министерство и това на земледѣлството за прекупуване на храни. Тѣзи фондове които ще движатъ покупките ще бждатъ около 2 милиарда и 300 милиона. Съ сжщитъ срѣдства съ които разполага държавата, заедно съ кооперациитъ, земледѣлскитъ камари и всички финансови и економически учреждения отъ тая специалност, ще бждатъ достатъчни да ръководятъ тия покупки. Специално вниманието на правителството ще бжде отправено къмъ новата реколта на житото за да се осигори на земледѣлцитъ една задоволителна цена на житото. Намѣсата въ пиящата на държавата ще бжде за купуване на голѣми количества жито съ цена която ще се определя всѣки месецъ отъ правителството. Операцията за покупката ще се извършва чрезъ органъ, който нѣма да има характеръ на монополъ. Този органъ ще работи освенъ съ фондоветъ, които ще му бждатъ на разположение още и съ помощта на Народната Банка и специално на купенитъ жигни храни.

Веднажъ всичко това установено, остава въ едно бждаще заседание економическата комисия на правителството да изработи въ подробности условията които ще тури за изпълнение на тѣзи си решения. За тази целъ за изпълнение намѣсата на държавата въ покупките, се съставила една по ограничена министерска комисия, състояща се отъ: министра на индустрията, финанситъ, земледѣлството и съобщенията, която да приготви до идущето заседание на економическата делегация, всички нужни работи за тая намѣса на държавата, та да може да се почне работата по бързо и на време. Следъ заседанието е издаденъ и официаленъ комуникатъ, който се възпроизведе отъ цѣлата преса, на който съдържа нието идентично съ дотукъ изложението.

ДРОГЕРИЯ ГЕОРГИ ТОПОРОВЪ

(А П Т Е К А Р Ъ)

ул. Рен ле Фердинандъ 17
жгълъ съ ул. Номарсна

Силистра

Силистра

БОГАТА КОЛЕКЦИЯ ОТЪ:

МЕДИЦИНСКИ СПЕЦИАЛИТЕТИ, химикалии, дрогюри.

ФИННИ ПАРФЮМЕРИИ: одеколони и парфюми отъ най прочутитъ кжши: Коти, Хубиганъ, Пиверъ, Лубинъ, Токалонъ, Жермандре, Лади, Нивеа пр. пр.

САНИТАРНИ артиколи, каучуци, превръзки, памуци, тоалетни и хигиенични потрѣби: четки за зѣби, пухчета, четки за бръснене, зѣбни пасти и пр. пр.

МИНЕРАЛНИ води, медицински сапуни, Диана, Кармолъ и др. ВАЗЕЛИНИ въ тубички, Глицеринъ кремове, помади и др.

Съ най низки цени.

Развоятъ на Лондонската конференция

(Писмо отъ Лондонъ)

Ето вече една недѣля отъ откърването на стопанската и монетна конференция.

Делегатитъ презъ време на сѣщитъ обсъждания можаха да дадатъ мненията си и да изразятъ горе-доле желавията на своитъ правителства. Всички бѣха съгласни, че трѣбва да се действува решително за спасението на свѣта. Очертаваше се дори единство въ мисленето за начина, по който трѣбва да се достигне до това оздравяване.

Отъ главнитъ държави, представени въ конференцията, Англия, Канада и Франция сж така да се каже положителнитъ духове въ конференцията; тѣ се застъпятъ за стабилизирането на валутитъ и за едно възможно възвръщане къмъ златния еталонъ.

Франция не е напушала златния еталонъ. Англия, макаръ и да е изгубила златния еталонъ, е стабилизираща и фунда си по отношение къмъ всички други валути и не само че нѣма стерлингови флукутации, но английската лира струва вътре въ Англия толкова, колкото и когато бѣше златна, т. е. ценитъ на произведенията си остава сжщитъ и животътъ не пострадал.

Сжщото важи и за Канада.

Америка съ изоставяне на златния еталонъ съвсемъ обзрка свѣтовнитъ финанси. Съ пристигането въ конференцията на американската делегация и следъ заявяването на Корделъ Хълъ, главния й делегатъ, че желае стабилизирането на долара по отношение къмъ английската лира, настѣпи едно високо настроение. Възбуди се надежда, че ще може доларътъ да се стабилизира по отношение другитъ валути и по тоя начинъ да се създаде една твърда монетна база.

Финансовата комисия вече усилено работѣше. Отъ нейния успѣхъ зависѣше изходътъ на економическата. Тѣй като не може да се възстанови свѣтовната търговия, да се намалятъ тарифитъ, да се фиксирватъ ценитъ и да се премахне безработицата, ако нѣма една стабилна монетна размѣна. И новообразуванитъ два подкомитета на финансовия комитетъ подготвяха както временнитъ мѣрки, тѣй и тия за постигнати единъ постояненъ международенъ монетенъ стандартъ.

Експертитъ на цѣлъ свѣтъ правѣха вече изследвания за това стабилизиране. Финансовиятъ експертъ

при Лигата на Народите, сър Артур Салтер, предлагаше на Съединените Щати да запазят златния си еталон, като създадат само по-изобилно количество долари за улеснение на търговията и оборота. Това би било постижимо за Америка, понеже тя пази най-големите количества злато след Индия.

Други предлагаха Америка да усвои метода на equalisation fund (уравновесяващи фонд), за да запази долара от флукутации. До подобен фонд прибягна Англия за закрила на своята лира. А заседаващият в Лондон съвет на главните директори на централните банки на Франция, Англия и Америка (С. Ш.) след усилен труд можа да състави един план за временното стабилизиране на долара спрямо останалите валути, смътайки, че незабавното възвръщане към златния еталон е още невъзможно.

Тъкмо в това време пристигнаха от Америка тжни новини за конференцията. Планът за стабилизиране на валутите, начертан от тримата директори, е бил отхвърлен от президента Рузвелт. Този план не отговарял на вътрешната политика на Съединените Щати.

Съ други думи, докато се пази долара в едно сравнително равновесие, администрацията на президент Рузвелт избягва да го обвърже с останалите валути, т. е. да го стабилизира.

Съединените Щати напускат златния еталон, вървайки да дадат нов тласък на търговията и повишение на цените. Но против тази политика стоят непоколебимо трезвитите умове на Франция, Англия и Канада. Дали дохождането в Лондон на професор Морлей, дъщерята на президент Рузвелт, ще донесе промяна в финансовата политика на Рузвелта, остава да се види.

Нелъла Макартней-Мамарчева
из в. „Мир“

Свещ. Козма Ив. Георгиев

Още няколко думи за пѣнието.

Въ 44 брой на в. „Пробуда“ посочих на хоровото пѣние като на една стъпка напред въ развитието на вокалното искусство. Съ това не искам да уви ка едногласното пѣние. Колкото усъвършенствувано и напреднало и да е хоровото пѣние това още не значи, че то трѣбва да бжде замѣстено. Не. Отъ незапомнено време то е служило като сръдство за предаване на мислитѣ и чувствуванията, на радостта и скръбта, които като неизбежни спътници въ борбата за съществуване и благуване сж придружавали както човѣка отдѣлно тъй и цѣли народи. Нѣщо повече. Едногласното пѣние е послужило за основа на хоровото, а и като искусство неотстъпва мѣсто на последното. Тѣй че ако хората днесъ и да сж наклонни да слушатъ повече хоровото нежели едногласното пѣние то е защото последното, съ редки изключения, нѣма достойни представители, — лица които да иматъ не само наклонност и желание да пѣятъ, но това да правятъ по начинъ който да не отежава а да назидава, едновременно да дѣйства и на физическата и на духовната природа на човѣка. А това е недостъпно за всички защото пѣнието действително е искусство на искусствата. Не е ли истина че едно лице, което притежава всички необходими качества и пѣе на нѣкое събрание или публично мѣсто, бива слушано съ напѣгнато внимание и голѣмо удоволствие? А какво да се каже за ония които сж надарени? У тѣхъ вокалното искусство изпква по ярко при едногласното отъ колкото при хоровото пѣние. Обаче както едното тъй и другото добиха голѣ-

мо значение и новъ потикъ за развитие съ появяването на християнството.

По възвишени мисли и по свети чувства за човѣчеството не сж настѣпвали до Христа. Само неговото учение може да задоволи еднакво и физическата и духовната потребност на човѣка, да ги съпостави една съ друга, а затова и въодушевлението, съ каквото човѣчеството го посрещна и прегърна, послужи за начало на нова епоха за вокалното искусство. И, наистина, още отъ самото начало на християнската ера се забеляза желание и стремежъ, чрезъ пѣснитѣ и пѣнието, да се възпроизведатъ ония мисли и чувства каквито прѣпоръчваше християнството и каквито, за напредъ, трѣбваше да легнатъ въ основата на човѣшкия животъ и дейностъ. По тоя начинъ явиха се такива искусни и боговдѣховени пѣснотворци като: Иоанна Дамаскинъ, Козма Маюмски нареченъ още „духовната цитра — свещената лира“, Иоанъ Кукузелъ и много други които туриха начало на новия подемъ и новото развитие на едногласното пѣние което, отъ после намѣри изразъ въ тѣй нареченото осмо-гласно сир. ПСАЛТИКИЙНО пѣние и които като сладкопийни птици украсиха църквата Христова. И до днесъ туй пѣние е въ употребление въ църквитѣ на изтокъ. Отъ него се възползува и свѣтовната музика. Обаче хармонизирането на тия 8 гласа е много трудна работа за да не кажемъ невъзможно. Ето защо хоровото пѣние било съставено на 4 гласа, или партии.

Опитъ за това било направено понапредъ на западъ, гдето едновременно се появи християнството. У насъ то се въведе едва презъ XIX векъ, когато ние захванъхме тамъ да добиваме по висока наука и да подѣржаме на неговата култура. Най напредъ то се появи въ Русия. Тѣй че нашето хорово пѣние, въ по голѣмата си частъ е подѣржание на Руското а Руското на Италианското. И днесъ както на западъ тъй и на изтокъ, както при църковното богослужение тъй и въ театритѣ и оперитѣ, то е въ широко употребление. Но се знае че последнитѣ сж мѣсто за свѣтско развлечение и удоволствие когато пакъ богослужение има съвършено друго предназначение. Затова между едното и другото не може да нѣма известна разлика. Тя се състои не само въ съдържанието на пѣснитѣ, но и въ начина на тѣхното изпълняване, и нито най-малко не трѣбва да се уприличава едното на другото. А между това истината налага да се каже че някои отъ църков. пѣсни, особено КОНЦЕРТИТѣ, пѣятъ се по подражание на свѣтовната вокална музика, прилична повече на танецъ отъ колкото на поклонение. Дѣстатъчно е тукъ да се каже че въ църков. пѣсни винаги трѣбва да преобладава мелодия кѣто да предразполага слушателя къмъ мистическъ и умиление съ каквито се отличава нашето служение на Бога. Съ такава особностъ въ едногласното пѣние най-вече се ползуватъ 6, 7 и 8 я гласъ. Ето защо отъ нѣкое врѣме насамъ въ нѣкои манастири на Франция, Белгия и Италия, ученитѣ калугери наново сж започнали да изучаватъ старата своя музика, доста прилична на нашето осмогласно пѣние. Тѣзи особености трѣбва да се съблюдаютъ и при хоровото пѣние ако не искиме да уприличаваме нашата църква на театъръ или опера.

Едно чудно доказателство

(Преводъ)

— „И вие ли искате да ви върнемъ?“

— „Сигурно. Защо да не ме върватъ най-после?“

— „Защото се качихте въ моя компартиментъ, преди нѣколко часа, въ Парижъ, и сега ми заявявате, съ най-сентименталенъ тонъ, че ме обожавате, и че не сте обичали презъ живота си нито една друга жена така, както обичате менъ. Сигурно сте победителъ по занятието и сте постигнали по сжщия начинъ, съ много други жени които сте сръщали“.

— „Есе таки, повтарямъ ви, г-жо моя, че съмъ влюбенъ въ васъ до полудъ, и отъ любовъ къмъ васъ бяхъ отишолъ до края на свѣта и

нищо не би ме спрѣло да изпѣя какъвто и да е вашъ капризъ.“

— „Любовни декларации, които ви ди се правятъ при всѣко пътуване“.

— „Добре, но, разположенъ съмъ да ви докажа“.

Г-жата дълго го вглежда. Като че изглеждаше да е искренъ.

Живитѣ му очи лѣтяха сѣкашъ, вънѣкъ енергично, по гръжливобръснатото лице.

Ярките черти на устнитѣ, преда доха вида надръжкия и самоуѣренъ мжжъ. „Бъдете сериозенъ, приятелю, вие преследвате една авантюра отъ нѣколко часа и азъ не съмъ жената, която да се отдава на туристически шегъ“.

— „За последенъ пътъ повтарямъ, че отъ обичъ къмъ васъ, съмъ въ състояние да извърша какъва ли не лудостъ. Обичамъ ви много, съвсемъ много“.

Жената изглеждаше да има най-много 28 години. Подъ кадѣфаната и мѣлка шапка, паднаше на правилни букви, злато — платиената и коса. Погледа на чернитѣ ѝ очи го пробождаше презъ гѣстия ѝ воалъ.

Кадричената премѣна предаваше въ релефъ всичкитѣ линии на великодушното ѝ тѣло, приличаше на безцененъ предметъ отъ нѣкоя разкошна витрина. Влага наближаваше Лантъ. Г-жата стана, доближи до провора, гледа пейзажитѣ що се нижахъ при хвъркането на експреса, после се отправи къмъ вратата която отиваше въ коридора.

— „Извинете за единъ моментъ“,

каза тя и изчезна по дължината на коридора.

Следъ нѣколко минути се върна, и си взе мѣстото на качапето, сръщу непознатия.

— „Искате да прекъснете пътуването на каквато и да е цѣна, г-жо? Защо ще останете въ Лионъ за нѣколко часа, когато този влакъ нмѣше най-добра връзка за Ница?“

— „Съвсемъ дългото пътуване ми умръзва“.

— „Една цигара?“

Младия човѣкъ извади една златна табакеръ, отвори я и предложи на непознатата. Тя искаше да сервира една цигара отъ дѣсния апартаментъ на табаката.

— „По скоро една цигара „Мемфисъ““.

„Вземете отъ тѣзи отъ дѣно. Които сж парфюмирани.“

М. Г. Балтаджиев

Пръскане на овощните дървета и пчеларството.

Пръскането на овощните дървета се прилага отдавна съ с по-голям успех против разпространените гъбни болести, както и против животинските неприятели. Въ последно време се появява често въпросът, дали ранното пролётно пръскане по дърветата съ арсенови отрови може да бъде вредно за пчелите, които посещават цветовете. Няма съмнение, че при едно неправилно приложение на средствата за пръскане може да се причинят значителни губи за пчеларството. Един пример: Американския голем пчелар Ф. Лоренценъ, който въ щата Огесон има съ хиляди кошери, пише по този въпрос. „Чрезъ законъ се издължават тукъ всички овощари да пръскатъ овощните дървета съ мовенъ арсенатъ, за да не червячатъ плодовете. Неочакваният резултатъ отъ тази мърка е билъ пълното унищожение на пчеларството въ една голъма област. При едно изпитване за това г. Лоренценъ прибавилъ, че пръскането се случило презъ време на цътвенето.

Въ овощарските краища всъкога се е наблюдавало, че правилното пръскане на дърветата е благоприятствувало, както овощарството, така и пчеларството. Въ много мѣстности е могло само чрезъ пръскане да се изпази унищожението на черешовите дървета, а презъ пчелите—да се постигне голъмо изобилие на череши. Тѣзи прилежни пчелички които съставляватъ отъ 70 до 80% отъ отиващите по цветовете насѣкоми, принасятъ една неосценима услуга за опрашването. Затова име-

но и да се не гледа на пръската полза отъ пчелите, косвената такава отъ тѣхъ за овощните дървета е неосценима; взаимното действие на пчелите, цветовете и плодовете тукъ е ясно. Връзката между медъ и цътвенъ прашецъ отъ една страна, и цътно опрашване—отъ друга, би била невъзможна безъ биологичното общо действие между пчелите и растенията.

Всички видни пчелари сж убедени, че воденето на борбата противъ неприятелите въ овощарството трѣбва да върри ржка за ржка съ интересите на пчеларството. Остава само въпросътъ: презъ кое време и по кой начинъ да се предприеме пръскането, за да не се причини на пчелите никаква вреда.

За водене борба противъ гъбните болести, които причиняватъ най-големи вреди на овощните дървета, е нужно да се прилагатъ три пръскания:

Първото пръскане се предприема рано на пролѣтъ, при голи клонки, т. е. когато пжките не сж развити. Тукъ се употребява 2% бордозовъ разтворъ или 20 до 33% сѣрна варъ, съ които цѣлитъ дървета трѣбва да бждатъ облѣни. Второто пръскане става преди цътвенето. Пръска се подобно на мжгла върху дърветата, съ което върху листата трѣбва да паднатъ ситни капки и тамъ да изсъхнатъ. За крушитъ, черешитъ и ябълкитъ се предпочита 1/2 до 1% бордозовъ разтворъ. За чувствителнитъ сортове ябълки се взема по-слабъ разтворъ. Третото пръскане става следъ

цътвенето, съ 1/2 до 1% бордозовъ разтворъ или, споредъ мѣстността и сорта, съ 2% сѣрна варъ.

Срещу животинските неприятели се пръска най-целесобразно съ разтвори-отрови: бордозовъ разтворъ, 30% арсеновъ разтворъ или готовия медено-арсеновъ разтворъ. Съ тѣзи три начина обикновено се предприема предпазна борба съ вредителите. Когато разтворите при пръскането е измитъ отъ дъжда, става нужна още отъ едно четвърто или пето пръскане. Пръскането следъ прецътвяване не бива да става по-късно отъ три до четири седмици следъ опадване на цътнитъ, листа. Съ тѣзи последни пръскания се гони целта да бждатъ направени отровни сухитъ листа и листата на чашкитъ, които въ това време служатъ като първа храна на появяващите се вредни гжсеници.

„ПРОФИТОРИ“

Така изрекоха днешното Бълг. временно училищно настоятелство, въ позивътъ си, група граждани, въ предвечерието, по отпразнуването на Св. Св. КИРИЛЪ и МЕТОДИЯ, въ който позивъ рутинаритъ отъ биешето настоятелство изливаха последната си злъчъ, срещу днешното настоятелство, подготвейки публиката, да посѣти тѣхната забава, играйки ролята на блудния синъ.

Да видимъ сега кои сж „профитори“, да ли днешното настоятелство, което е готово всѣки часъ съ смѣтките си, или ония които задгнаха архивата на обществото и я отнесоха съ себе си.

Нека фактите говорятъ:

1. Тия дни стана явно че учителя Юрданъ Калчишковъ е внесълъ за синътъ си 500 лей такса

Така приложено, пръскането не смущава нито работата на пчелите по оплодяване на цътветите, нито вреди и на самите тѣхъ. Пръскането на овощните дървета и пчеларството представляватъ две еднакви сръдства за насърчение рационално овощарство, които сръдства не се изключватъ, а действуватъ за неговото спасение и запазване, за получаване постоянни доходи и доброкачествени плодове.

изъ сп. „Пчела“

СЪОБЩАВАМЪ
на почитаемите си
клиенти че премѣс-
тихъ адвокатското
си бюро въ улица
Титу Майореску No. 4
срещу паметника.
БЛ. КУЗМАНОВЪ
адвокатъ—Силистра

за учебната 1931/32 г., квитанция не му е дадена, а сега пакъ тѣ подучватъ наивните да говорятъ че той не си е платилъ училищната такса. Когато може да се злоупотреби съ таксата на единъ учител, каква става съ таксите на толкова селенчета?

2. Пакъ наскоро стана явно че училищните такси сж се употребявали за печатане на „Архивъ“, а пакъ сж останали открити по пиятата и частните учители съ стотици хиляди лей.

3. Презъ месецъ Септември 1932 г. при записване учениците, бившия учител Атанасъ Недѣлчевъ, тѣхния самозванъ директоръ, е събралъ такси отъ следните ученици, безъ да ги внесе и до сега въ училищната каса:

—Г-жата го изгледа внимателно, после една чудна свѣтлина мина презъ ретината на очите ѝ.

Взе цигарата, запали я и започна да изпуска облаци отъ пушекъ къмъ тавана.

Заклати се заведѣтъжъ, вакри очите си съ ржка и почна да вика:

—„Що е това? Лошо ми е, лошо ми е“...

Г-жата падна на пейката а младежътъ отвори прозореца и хвърли цигарата.....

Мислехте отъ перона на главната гара на градъ Лионъ, следеше съ голъмо внимание една група, която се отправи къмъ началството на полицията.

Въ сръдата една елегантна дама, подкрепена отъ двама хамали, а между двамъ полицейски агенти, единъ примерно облеченъ младежъ,

Цѣлата група влезе въ полицейския участъкъ. Джурния приставъ, грациозно запита г-жата ако иска въкое подкрепително пиене, после изследва обстоятелствата при които се е произвелъ инцидента.

—„Г-на ми предложи една цигара, която сигурно бѣ насена съ опиумъ, която ме замъя. После не знамъ по се случи съ менъ. Сигурно, другите пжтници отъ вагона забѣлязоха сцената и при влизането на влака въ Лионъ, сж възвели на полицията.“

—Липсватъ ли ви нещъ предметъ, накити?

—„Не знамъ трѣбва да проверя“.

—„Какъ можете да предполагате подобни неща г-жо?“ забележи непознатия.

—„Ти да мѣлчашъ, приятелю. Ще искаме сведения отъ Парижката полиция.“

Сигурно си успѣвалъ и съ друга подобни удари въ влакове“.

Пристава му хвърли подозрителенъ погледъ и се загледа въ единъ регистъръ.

—„Г-нъ Приставъ, не позволявамъ подобно обръщение. Името ми е Сиръ Перси Хунтингтонъ, отъ бюрото на Велико Британското консулство. Искате моля ви телефонически сведения отъ тукашния консулъ, Г-нъ Робертъ Едвардсъ.“

Телефоническите сведения се оказаха благоприятни за мнимия джечия по влаковете, а една анализа направена на бързо отъ единъ случайно намиращъ се по перона лекаръ, доказа че цигаритъ не сж напоени съ нищо, и че припада на Г-жата се дължи на моментална слабостъ.

Пристава се извини предъ Сиръ Перси Хунтингтонъ, и попита двамата пасажери:

—„Искате ли да пжтувате по нататъкъ за Марсилия? Влака тръгва следъ 3 минути.“

—„Искате да останете въ Лионъ, или ще пжтуваме по нататъкъ г-жо?“ запита дипломатъ, когато въ това време се яви по образа на младата му спътница бледност на смъртникъ.

—„Не—отговори последната умишлена,—ще пжтувамъ и азъ. „Искате ли да ме вземете съ васъ?“

—„Прости ми че ти сторихъ такава неприятностъ“.

—„Това не значи нищо. Случва се! И вземайки я подъ ржка, тръгнаха като двама приятели къмъ вагона отъ който слезоха и си заеха мѣстата.“

—Трена потегли.

—„Не знамъ по страха който претърпѣхъ ме разслаби сериозно нервитъ. Ако ми се дойде една чаша конякъ отъ вагонъ ресторана, не ще е лошо.“

1) Гойчевъ Гойчо	ученикъ въ	VII кл.	300	лей
2) Даневъ Н. Цѣтковъ	"	II "	2000	"
3) Топоровъ К. Тодоровъ	"	VII "	50	"
4) Мановъ М. Дочевъ	"	VII "	270	"
5) Савовъ С. Матевъ	"	VII "	200	"
6) Янакевъ И. Недѣлчевъ	"	VI "	100	"
7) Стоевъ Юрд. Пеневъ	"	II "	500	"
8) Ечевъ М. Петковъ	"	II "	300	"
9) Чаковъ И. Върбановъ	"	II "	200	"
10) Няголовъ Н. Недѣлчевъ	"	II "	200	"
11) Великовъ Д. Драгановъ	"	II "	200	"
12) Димовъ Юрд. Юрдановъ	"	VI "	200	"

Всичко 4520 лей

Едни отъ тия ученици внесоха такситъ още веднажъ, а другитъ стоятъ открити и до днесъ.

Това сж само доловки отъ тѣхнитъ нечисти смѣтки, ами ако бѣха предали архивата изцѣло, какво щеше да бжде тѣхното положение?

Нека гражданството за последенъ пжтъ добре прецени кои сж „профитори“, днешното настоятелство, което стои чисто съ смѣткитъ си или бившето настоятелство, което събира такси, и не ги минава на приходъ, издава „Архивъ“ съ училищни такси, а печалбата отъ архивъ остава въ джоба имъ, събира училищни такси безъ квитанции, тѣхния замѣстникъ директоръ, безъ право събира училищни такси и не ги внася въ училищната каса. Нужници чистятъ и сами си плащатъ. Другия си дава имота подъ наемъ за баснословна кирия и пр.

Отъ всичко явствува че тия хора само подиръ профити сж бѣгали и да знаятъ, че кокалитъ на родителитъ имъ ще струватъ пари и тѣхъ биха извадили отъ гробищата и бѣха ги продали, безъ свенъ и безъ срамъ.

Когато ще имаме смѣткитъ имъ на ржка, тогава гражданството ще види кой прави профитъ отъ Българското културно дѣло.

Понеже собственитъ си грѣхове хвърлятъ други му, неволно сме принудени да продължимъ, все на тая тема.

М.

Къмъ българитъ граждани.

Една телеграма получена на 24 т. м. донесе скръбната вестъ че познатия на всички ни силистренски гражданинъ Иванъ Митиковъ се поминалъ въ часа 7½ на 23 въ гр. София. Покойния е роденъ въ Силистра, 25 год. занимавалъ е учителска длъжностъ а напоследакъ всецѣло бѣше се предалъ въ услуга на културното дѣло на българ. общество, отъ начало като членъ на настоятелството а по кжсно чрѣзъ издавания отъ него вестникъ „Нашъ гласъ“, чрезъ него той защищаваше не само живота и интереситъ на българското малцинство, но остро критикуваше и недостатъцитъ въ силистренско българско общество. Каквото и да се мисли за него длъжни сме да признаемъ, че той действително бѣше една интелектуална, сила която неизвестно, е да ли ще се замѣсти отъ друго лице въ обществото. Поради това и поради невъзможността да му отдадемъ нужната

почетъ при погребението, както се следва движими същевременно и отъ християнско чувство, дългъ е на всички ни да поднесемъ съболезнованията на неговитъ чеда и роднини и да пренесемъ мислитъ си въ тоя моментъ предъ смъртнитъ негови останки като кажемъ: миръ на прѣхътъ му.

Свещ. Козма Ив. Георгиевъ

Много важно за пчеларитъ.

Съобщавамъ за знание на всички пчелари, че си доставихъ валцова преса за восъчни пити и отъ днесъ 30 юний започнахъ да работя. Изработка само отъ чистъ восъкъ. Приемамъ восъкъ срещу пити, както и изработвамъ такива отъ донесения ми восъкъ.

Умолявамъ клиентитъ си да си служатъ само съ чистъ восъкъ безъ чужди примѣси (фалшивициранъ).

Цени най-износни.

Василь А. Златаровъ
улица Режеле Каролъ
Силистра

Нѣщо ново

Продава се една кжща състояща се отъ петъ стаи за живѣне, кухня, маза, чешма, лозе и доста обширенъ дворъ и електрическа инсталация въ улица Ромжияска № 10 гр. Силистра.

Цена много износна: въ брой 150.000 лей, и 50.000 лей въ трисрочно изплащане.

Заинтересуванитъ да се отнесатъ до адвокатското бюро на г. Ал. Тарчиниусъ, улица Дристоръ № 2 бисъ.

Апелъ къмъ абонатитъ.

Още нѣколко броя и вестника привършва третата година. Три четвърти отъ абонатитъ не сж си изплатили абонамента и администрацията на вестника се принудява вмѣсто седмично да издава вестника на две седмици. Умоляватъ всички неплатили абонати да си внесатъ абонамента както за III год така и тия отъ миналитъ години, та да може вестника да намали голѣмитъ си задължения предъ печатницата и да може продължи четвъртата година. Не се ли намилятъ задълженията къмъ печатницата, вестника ще бжде принуденъ да спре. Нека абонатитъ иматъ предъ видъ това.

Отъ администрацията

Продава се

добре разработена кръчма съ ханъ на ул. ГЕНЕРАЛЪ КУЛЧЕРЪ № 65 и едно лозе амереканско отъ 16 декара близо до града на АВРАМЪ МАНОЛОВЪ.

отнесете се до ПЕТАРЪ Д. МАНОЛОВЪ ул. R. Ferdinand No. 7

Чети и разпространи в. „П Р О Б У Д А“

Продавамъ на

исносни цени единъ Бензиновъ Моторъ марка английска „Рустонъ“ отъ 6% конски сили интересующитъ да се отнесатъ до Коста Пиревъ.

ул. Реджеле Каролъ II No. 2
— С И Л И Р Т Р А —

— „Защо да отиваме толкова далечъ — отговори Хунтингтонъ, — имамъ въ чантата си една бугилка отъ най добрия виши.

Изправихъ се, погледа мръжата за багажъ и остана закованъ на мѣстото си, съ уголѣмени очи отъ страхъ. Но той скоро се съвзе.

— „Значи, за това престори припада на и отнасянето до полицията? За да успѣе твоята банда да ми открадне куфзритъ, и още по-вече дипломатическата чанта, която носѣхъ съ себе си.

Ето тукъ е синджирчето за което бѣше вързана. Оръзано сега.“

Непознатата — която сега си бѣше вапала една цигара, отъ собствената табакера-спокойно се усмихна. — „Не се стеснявай, скъпи Г-не. Тогла сигнала за тревога и накрай да ме арестуватъ.“

— „Ако и това не би се именувало похватенъ ударъ, тогава моитъ началници да си търсятъ друга съучастница.“

— „Превзехъ нѣщо! Честна дума!“

— „Е, какво чакашъ? Защо не ви-кашъ да ме арестуватъ?“

— „Не мога.“

— „Защо?“

— „Защото те обичамъ?“

— „Сега следъ всичко което се случи?“

— „По вече отъ вѣкога. Обичамъ те безумно.

И защото преди малко искахъ да ти дамъ доказателство за моята обич, доказвамъ ти сега, съ или безъ моя воля.“

— „Какво искашъ да кажешъ съ това?“

— „Въ изчезнатата дипломатическа чанта, имахъ акти отъ най голѣмо значение, въ връзка съ покро-

вителството на Велика Британия въ Египетъ. Ако тия документи попаднатъ въ ръцетъ на нѣкоя чужда държава, ще изригне цѣлъ европейски скандалъ, а моята кариера ще бжде разорена. Това е вѣрно.

Но тъй като моето богатство, ми позволява единъ самоволенъ и независимъ животъ, отказвамъ се отъ всичко и предпочитамъ да изчезнемъ въ нѣкоя непозната никому мѣсто, където ще купимъ една малка вила, въ средъ великолепенъ паркъ, вила, която ще мобилираме както искашъ, и където никой нѣма да безпокои нашата любовъ.“

— „Искашъ ли да дойдешъ съ менъ?“

— „Къде, въ Ницъ?“

— „Не говори детинщини! Въ Ницъ, полицията ще ни намери въ 3 дни. Не, вървашъ ли?“

— „Бжди спокоенъ, ще се настанимъ въ моята вила, където заповедахъ да ти се приготви спалнята, отъ къмъ морето. Благодаренъ ли си?“

— „Какъ напредъ?“

— „Моя слуга. — който се намери въ сжщия влакъ, въ втора класа, — ще стигне преди насъ на вилата. Позволихъ си да те покана. Вървамъ че не ще ми откажешъ.“

— „Не разбирамъ нищо... Не разбира ли че ако ме арестуватъ съмъ изгубенъ?“

— „Бжди спокоенъ. Както багажъ така и дипломатическата чанта сж на сигурно мѣсто, моя слуга който ги отведе отъ кабаната, презъ време когато ние бѣхме въ участка, на Лионъ. По този само начинъ можехъ да имамъ най сигурно доказателство че ме обичашъ. Какъ можешъ да те вървамъ другояче?“

Сиръ Перси Хунтингтонъ я изгледа не доверчиво. Но скоро се съвзе.

— „Обачи, ти си гениална!“

— „Сега вървамъ че можешъ да ми доверишъ живота си!“

— „Жавота? Не! Само младосъ ети си“ ...

Илия Хр. Поповъ
Силистра